

dette kunde være meget ubehageligt for disse Lodsere, som havde deres Enger der. Det var jo altsaa en Erkendelse af, at Sagen ikke var uden Betydning. Fra min Side skal det erkendes, at der ikke kan være Tale om en Pligt fra Statens Side, og at jeg kun anser det som et Billighedsstrav, men jeg har heller ikke stillet det op som andet end netop et Billighedsstrav. Naar den højtærede Minister synes at ville anke over Formen, skal jeg blot bemærke, at jeg her kun har gjort, hvad saa mange Forslagsstillere have gjort før mig, og sikkert ogsaa mange ville gøre herefter, nemlig i Uendingsforslagsform at fremsætte mine Ønsker til Finanslovens 2den Behandling, for saa senere at tage Forslaget tilbage, naar den højtærede Minister og den ærede Ordfører have udtalt sig. I saadanne Tilfælde er det i Forslaget nævnte Beløb ofte taget paa maa og faa, idet de enkelte Medlemmer jo i Reglen mangle Betingelser for at kunne afgøre, hvad et saadant Arbejde vil koste, hvorimod det høje Finansudvalg og den højtærede Minister ved indbyrdes Forhandling derom bedre kunne komme til et Resultat over, hvad et saadant Arbejde vil koste. Og jeg er her netop i det Tilfælde, at jeg har stillet mit Forslag under den Forudsætning og i det Haab, at den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg vil tage Sagen op til Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Naar jeg imidlertid endnu ikke i dette Øjeblik vil tage Uendingsforslaget tilbage, er det for ikke at afstære yderligere Udtalelser, men jeg haaber, som sagt, at den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg vil tage Sagen under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singersted): Jeg har en Resiance at bringe fra i Gaar over for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen). Jeg svarede ikke i Gaar det ærede Medlem, som hævdede, at der ikke var kommet Svar paa nogle af Finansudvalget stillede Spørgsmaal, der særlig interesserede det ærede Medlem. Saa vidt min Husomhelpe strakte til, troede jeg ikke, at dette var rigtigt; jeg har nu haft Lejlighed til at undersøge Sagen og kan udtale, at de Oplysninger, det ærede Medlem behøvede for eventuelt at stille de Uendingsforslag, han havde paatænkt, ere afgivne under 19de December, altsaa paa et Tidspunkt, da Finanslovet betænkningen ikke var afgiven. Meget muligt, at dette alligevel ikke var tidligt nok til, at det ærede Medlem kunde formulere sine Tanker i Form af Uendingsfor-

slag; det skal jeg ikke benægte og heller ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem omtalte endnu Lønningerne i tredje Pensjonsklasse under Jærnbanedriften og ønskede, at der skulde røres ved dem, idet han mindede om, at jeg ved en tidligere Lejlighed — det ærede Medlem kunde have sagt ved to tidligere Lejligheder; thi det skete baade ved Finanslovens anden Behandling, hvor Hovedudtalelsen faldt, og siden ved Behandlingen af Takstloven, for at betegne Loven i al Røst — havde udtalt mig for, at en Lønningsforbedring vilde blive nødvendig. Selvfølgelig fastholder jeg dette, men jeg vil dog tillige gøre opmærksom paa, at jeg ved Finanslovbehandlingen nævnte, at Loven om Statsbanedriftens Ordning skal revideres i 1897, og at jeg maatte have den Opfattelse, at Loven, som den nu foreligger, saa vel som det første Budget, der blev vedtaget i Genhold til denne Lov, betragtedes som normgivende, indtil Revisionen kom, altsaa indtil 1897, og i alt Fald, at Ministeren maatte betragtes som i alt væsentligt bunden til de Satser, som vare blevne vedtagne dels i sin Tid paa Loven og dels paa Finansloven. Det ærede Medlem vil finde, at de fleste af de Lønninger, han syntes at interessere sig særlig for, ere opførte ikke paa Loven, men paa Finansloven, det er altsaa Lønninger, som væsentligt ere bestemte administrativt ved Ministeren eller Generaldirektøren. Men ganske frit staar man selvfølgelig ikke hverken ved den oprindelige Fastsættelse af Lønningerne eller deres Revision, ganske frit kan man ikke staa, thi de Lønningssatser, som Rigsdagen eller Lovgivningsmagten i det hele ere enedes om, maa absolut være normgivende for de Satser, som bestemmes administrativt af vedkommende Myndighed. Nu maa man gaa ud fra, at de, der ikke ere optagne i de specielle Lønningsklasser, men have arbejdet i noget lignende Retning, maa anses for at have et mindre ansvarligt Arbejde og være mindre fast knyttede til Statsbanedriften end de, man har fundet Anledning til at optage paa selve Loven. Som Følge deraf vil man administrativt efter mit Ønske være saa nogenlunde bunden ved de Lønninger, som ere vedtagne paa Loven. Naar det ærede Medlem nu vil se, at Begyndelseslønnen for Portører og Brokarle i Lovforslagets § 8 under Nr. VIII i de specielle Lønningsklasser er sat til 600 Kr., vil det ærede Medlem ogsaa forstaa, at Ministeren er nødt til at tage dette som Norm for de Lønninger, som skulle fastsættes for Personer, som have et mindre ansvarligt Arbejde og ere mindre fast knyttede til Statsbanedriften end de Funktionærer, der ere op-